Домашнє Завдання

Савлюк І. 1-А клас

10.24.26

Мовлення

1. Допоможіть учням ще раз почути казку «Чарівна українська мова».
2. Повторіть слова назви, які відповідають на запитання: «Хто, що?», слова ознаки, які відповідають на запитання: «який, яка, яке, які». Скористайтесь копіями, які учні виконували на заняттях, а також ілюстративними малюнками у Букварі ст.14 та ст. 18
3. Повторити позначення голосних, приголосних та пом'якшених літер

Читання

1. Буквар частина 1 ст. 44-45 читаємо Лл (Обговоріть малюнок на ст.45 – Бережемо навколишнє середовище і дбаємо про тварин!)
2. Повторити вивчені літери Аа, Оо, Уу, Ии, Іі, Мм, Нн, Лл.

Письмо

1. Зошит з друкованою основою ст. 12 написати з обидвох сторін.
2. Проговорити слова, що зображені поруч. (Лисиця, літак, лялька, листи)
3. Червоний зошит – написати позначення.

«Чарівна українська мова»

Жив-був на світі дивовижний край, де земля була рясно вкрита смарагдовими лісами, золотими полями пшениці та синіми стрічками річок. Але найбільшим скарбом цього краю була мова, яку місцеві мешканці називали українською. Вона не просто звучала — вона співала. У ній дзюрчали гірські струмки, шепотіли вікові дуби, сміявся теплий літній дощ

і бриніла на струнах мамина колискова. Коли мова промовляла «мрія», навколо розквітали диво-квіти, а від слова «лелека» в небі затишно махали крилами птахи, несучи у дім мир та злагоду. Проте жив у темній печері за високими горами Злий Забутько.

Він не любив ніякого тепла й заздрив мелодійності українського слова. Забутько вирішив напустити на край сірий туман і зачаклувати людей так, щоб вони забули свої найрідніші слова, замінивши їх порожніми чужими звуками. Поступово в деяких хатах зникли ніжні пестливі звертання, зів'яли барвисті вишиванки, а пісні стали тихими й сумними. Але в одному затишному дитячому садку на самому видному місці стояла чарівна скринька. У ній жило маленьке сонечко — віра і любов до рідного слова, яку дбайливо зберігали мудрі вчителі «родина», «рідний дім». Одного ранку Злий Забутько напустив на садок найбільший сірий туман. Та діти не злякалися. Вони взялися за руки, стали в коло і голосно-голосно заспівали українську пісню, а потім почали промовляти чисті, дзвінкі слова, наче намистинки. Кожне вимовлене слово спалахувало яскравою іскоркою.

Від дитячих голосів сірий морок почав танути, розсипаючись на тисячі дрібних блискіток. Чарівна сила української мови виявилася настільки потужною, що розвіяла всі чари Забутька, а сам він зник там, де вічно панує холодна тиша.

З того часу край знову зацвів усіма барвами райдуги. А українська мова зазвучала ще голосніше й красивіше — у кожній колисковій, у кожній казці, у дитячому сміху та у щирих серцях, які оберігають її щодня.

Автор Олена Тоток